

РЕШЕНИЕ

№ 14900

гр. София, 16.08.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 78 състав,
в публично заседание на 13.06.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пенка Велинова

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **3404** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/.

Образувано е по жалба на Л. К. К., ЕГН [ЕГН], чрез адв. Р. Г. - САК, срещу Решение № 1040-21-125/08.03.2024г. на Директора на ТП на НОИ С. – град, с което е отменено Разпореждане № 34017/31.01.2024г. на длъжностно лице на ТП на НОИ С. – град. Със същото разпореждане е прието, че декларирана злополука с вх. № 5101-21-127/30.01.2024г. от осигурителя ТД на НАП - С., осъществена на 16.01.2024г. се приема за трудова по чл. 55, ал. 1 КСО.

С жалбата се иска отмяна на решението по съображения за незаконосъобразност и неправилност. Излагат се подробни аргументи за необоснованост на изводите на административния орган. Твърди се, че атакуваният акт е издаден при липса на мотиви и липса на посочване на правни и фактически основания. Счита се, че допуснатите от решаващия АО процесуални нарушения са довели до неправилно прилагане на материалния закон. Акцентира се, че по отношение на процесната злополука са налице всички кумулативни елементи на разпоредбата на чл. 55 КСО, поради което следва да бъде приета за трудова. Иска се съда да отмени решението и да потвърди разпореждането, издадено от длъжностно лице като правилно и законосъобразно. Претендират се разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. Г., която поддържа жалбата по подробно посочените аргументи в нея. Претендира присъждане на разноски по представен списък.

Ответникът – Директора на ТП на НОИ – С. град, чрез юрк. В. оспорва жалбата и моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна и недоказана. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Подробни доводи излага в представените писмени бележки от 18.06.2024г.

В съдебно заседание заинтересованата страна ТД на НАП, представлявана от юрк. А. оспорва жалбата като неоснователна. Представя писмени бележки. Претендира разноски по делото.

Административен съд София град, III отделение, 78-ми състав, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

Съгласно чл. 57, ал.1 от КСО осигурителят ТД на НАП С. е представил в ТП на НОИ -С.-град декларация с вх. № 127 от 30.01.2024 г. за трудова злополука, претърпяна на 16.01.2024 г. около 09.30 часа от Л. К. К. на длъжност “началник на отдел”, ТД на НАП С.. Въз основа на декларацията е открито досие за трудова злополука № 34017. Съобразно декларираните данни за настъпила временна неработоспособност на пострадалото лице и предвид възможността за преценка, предоставена на ТП на НОИ с разпоредбата на чл.58, ал.2 от КСО, разследване на злополуката не е било провеждано, тъй като не са били налице нито една от изброените с чл.58, ал.1 от КСО хипотези, които изискват задължително провеждане на такава.

Съгласно данните от декларацията за трудова злополука и приложените към нея документи - протокол за разследване от осигурителя, обяснение на пострадалата, обяснение на Л. К. - главен експерт по приходите в дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” при ЦУ на НАП от 22.02.2024 г., епикриза, изд. от 1-ва клиника по „Ортопедия и травматология” при УМБАЛСМ „Н. И. Пирогов” ЕАД и болничен лист, издаден от УМБАЛСМ „Н. И. Пирогов” ЕАД, е прието, че на 16.01.2024 г. около 09.30 часа при придвижване между две сгради на НАП, а именно на път от ТД „Средни данъкоплатци и осигурители”, находяща се на ул. „6-ти септември” 10 към ТД на НАП С., [улица], на Л. К. й прилошава, залита и контузва левия си крак и лява ръка. Съгласно представения болничен лист № 20240249413, изд. на 17.01.2024 г. от УМБАЛСМ “Н. И. Пирогов”, където е била оказана спешна медицинска помощ на пострадалата, била поставена диагноза „навяхване и разтягане на ставните връзки на глезена“, периодът на неработоспособността бил определен от 16.01.2024 г. до 15.02.24 г., с 1 ден болничен режим и 30 дни домашен режим на лечение. Приложена била епикриза за проведеното болнично лечение, изд. от I-ва клиника по „Ортопедия и травматология” при УМБАЛСМ “Н. И. Пирогов”.

Въз основа на представените доказателства длъжностното лице по чл.60, ал.1 от КСО е издало Разпореждане № 34017 от 31.02.2024 г., с което претърпяното от Л. К.

здравословно увреждане е прието за трудова злополука по чл.55, ал.1 от КСО, като настъпило по време и по повод на извършваната работа - при придвижване между две сгради на НАП.

Срещу така издаденото разпореждане е постъпила жалба от осигурителя ТД на НАП С..

В хода на контролното административно производство от приложените писмени показания, дадени от Б. И. - директор на ТД на НАП СДО и П. Г. - началник на отдел „Ревизии“, дирекция „Контрол“, ТД на НАП С. и уведомително писмо изх.№ 24-28-481#1/08.02.2024 г. от П. В. - директор на дирекция „Сигурност“ при ЦУ на НАП е установено, че на 18.12.2023 г. Л. К. е била уведомена за предстоящите структурни промени и преназначаването ѝ на длъжност „главен инспектор по приходите“ в отдел „Ревизии“, дирекция „Контрол“ с работно място [населено място], [улица]. На 16.01.2024 г. след като е посетила деловодството в сградата на ЦУ на НАП за времето от 09.35 до 09.45 часа тя е била в сградата на НАП СДО на [улица], където е разговаряла с директора за възможност да заеме длъжност в ТД на НАП - СДО. Съгласно сведенията, дадени от П. Г., служителката не се явила на новата ѝ месторабота на [улица] не се е явила в отдел „Управление на човешките ресурси“ за подписване на заповедта за назначаването ѝ на новата длъжност.

Въз основа на гореописаното контролният административен орган с Решение № 1040-21-125/08.03.2024г. е отменил разпореждане № 34017/31.01.2024г. на длъжностното лице по чл.60, ал.1 от КСО и не е приел за трудова злополука при условията на чл.55, ал.1 от КСО претърпяното на 16.01.2024 г. здравословно увреждане на Л. К. К.. За да постанови атакуваното решение административният орган е приел, че при настъпване на злополуката К. се придвижвала между сградите на НАП във връзка със свой личен интерес и желанието за назначаване на длъжност в ТД СДО, а не при изпълнение на възложените ѝ служебни задължения за новата длъжност, която не е била заета от нея. В тази връзка е заключил, че тъй като внезапното здравословно увреждане било настъпило при извършване на дейност, която не е свързана със задълженията ѝ на главен инспектор по приходите, нито било дейност необходима или съпътстваща изпълнението на тези задължения, то не може да бъде прието, че злополуката е настъпила във връзка или по поводна работата.

По делото, освен административната преписка, са събрани нови писмени и гласни доказателства. В хода на съдебното производство са разпитани свидетелите М. В. П. и П. Г. Г.. От тях и представената разпечатка за телефонни разговори към 15.01.2024г. се установява, че на 15.01.2024г. по време на отпуск по болест жалбоподателката е уведомена по телефона, че е издадена заповед на Директора на ТД на НАП за промяна на работното ѝ място и длъжността ѝ – от началник на отдел в отдел „Ревизии и проверки“, дирекция „Средни данъкоплатци“ при ТД на НАП - С. в главен инспектор по приходите в отдел „Ревизии“, дирекция „Контрол“ на ТД на НАП и че на 16.01.2024г. следва да се яви на „А.“ 21 или 31 да я получи. Злополуката станала на 16.01.2024г., след като по съвет на свидетелката П., тя отишла до отишла и подала писмено искане до Директора на НАП, в което посочила, в случай на реорганизация в кои структури на НАП иска да работи,

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Депозираната жалба е процесуално допустима, като подадена от легитимирано лице с правен интерес и в законоустановения срок.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Съгласно чл. 117, ал. 1, т. 2, б. „г“ КСО разпорежданията за признаване или непризнаване на злополуката за трудова се обжалват пред ръководителя на съответното териториално поделение на НОИ. Съгласно чл. 117, ал. 3 КСО ръководителят на териториалното поделение се произнася по жалбите или исканията с мотивирано решение в едномесечен срок от получаването им. Съдът намира, че процесното Решение № 1040-21-125/08.03.2024г. на директора на ТП на НОИ С.-град е издадено от компетентен орган.

Предвид представената Заповед № 1015-21-143/07.06.2018 г. на директора на ТП на НОИ – С.-град, отмененото с решението разпореждане също е издадено от компетентен орган, в предвидената форма, като са спазени административнопроизводствените правила.

Решението на директора на ТП на НОИ С.-град е валидно, обективизирано в предвидената в закона писмена форма, съдържа правни и фактически основания за неговото издаване, подписано е от неговия издател.

При извършената служебна проверка съдът не констатира съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Изпълнени са изискванията на Наредбата за установяване, разследване, регистриране и отчитане на трудовите злополуки (НУРРОТЗ) и КСО. За резултатите от разследването е съставен протокол, съобразно изискването на чл. 58, ал. 6 от КСО, съдържащ данните по чл. 10, ал. 1 от НУРРОТЗ.

По делото не е спорно, че към деня на злополуката пострадалото лице е осигурено за всички осигурени социални рискове, съгласно чл. 4, ал. 1, т. 1 от КСО (в т. ч. и трудова злополука), като работещо по служебни правоотношения с ТД на НАП С.. Ответникът, както и заинтересованата страна не оспорват факта, че жалбоподателят е претърпял инцидент, свързан с травматично увреждане, т.е. налице е условието за внезапно увреждане на здравето. Основният спор е налице ли е функционална връзка между условията на труд и причиненото увреждане, т.е. увреждането да е станало по време на работа, във връзка или по повод извършваната работа.

Определение на понятието трудова злополука като осигурен социален риск дава разпоредбата на чл. 55, ал. 1 от КСО, съгласно която трудова злополука представлява всяко внезапно увреждане на здравето, станало през време и във връзка или по повод на извършваната работа, както и при всяка работа, извършена в интерес на предприятието, когато е причинило неработоспособност, трайно намалена работоспособност или смърт. За да бъде приета злополуката за трудова е необходимо

едновременното наличие на няколко предпоставки - внезапно увреждане на здравето - внезапно, външно неочаквано и непредвидимо еднократно и пряко въздействие върху човешкия организъм, което накърнява телесната цялост и нарушава нормалното функциониране на органите на човешкото тяло, злополуката да е станала с осигурено лице, функционална зависимост между изпълнението на трудовите функции и внезапното увреждане на здравето - това е връзката на увреждането с обичайните обстоятелства и условия, при които протича изпълнението на трудовата функция по трудовото правоотношение с работодателя, неблагоприятен резултат от увреждането - неработоспособност или смърт и причинна връзка - неблагоприятният резултат (неработоспособността, респективно смъртта) да бъде пряко следствие от внезапното увреждане на здравето, а не на други обстоятелства, както и при нетравматични увреждания внезапното увреждане на здравето да е настъпило в резултат от извършваната работа.

В случая, от събраните доказателства по делото се установява наличието на всички кумулативно изискуеми предпоставки за квалифициране на процесната злополука като трудова – внезапно увреждане на здравето на осигурено лице, настъпило в резултат на съществуваща функционална връзка с изпълняваните трудовите функции, довело до неблагоприятен резултат - временна неработоспособност.

Съдът приема за доказано, че злополуката е настъпила когато жалбоподателката е отивала към работното си място [населено място], [улица], след като посетила деловодството в сградата на ЦУ на НАП в сградата на НАП СДО на [улица], по времето и начина описан от жалбоподателя, както и в представената декларация и протокол от осигурителя за осъществена трудова злополука. В резултат било причинено травматично увреждане, а именно „ навяхване и разтягане на ставните връзки на глезена“ ,т.е. внезапно увреждане на здравето. Наличието на травматично увреждане се установява и от разпитаните по делото свидетели М. В. П. и П. Г. Г. чийто показания изцяло кореспондират със събраните писмени такива, а именно: болничен лист № E20240249413/17.01.2024г. /л.39/; Епикриза /л.40/ издадена от УМБАЛ Н.И.Пирогов ЕАД; .

При наличието на описаните непротиворечиви доказателства следва да се приеме, че злополуката е осъществена при посочения от жалбоподателката механизъм предвиждайки се до работно място [населено място], [улица] след като посетила деловодството в сградата на ЦУ на НАП в сградата на НАП СДО на [улица], в работно време, което според настоящия съдебен състав несъмнено обхваща хипотезата „през време и във връзка с извършваната трудова дейност“. Това е така, тъй като, от събраните по делото доказателства безсъмнено е установено, че посещението и на деловодството в сградата на ЦУ на НАП на [улица] във връзка с увреждане на служебното й правоотношение и упражняване на нейната дейност. В този смисъл ирелевантно за настоящия правен спор е обстоятелството, че служителката не се явила на новата й месторабота на [улица] за подписване на заповедта за преназначаването й на нова длъжност, тъй като служебните и правоотношения в случая не са били прекратени. Няма спор между страните, че към момента правоотношението на К. не е било прекратено, доколкото издаденият акт за новата й длъжност не е за новопостъпващо на съответната длъжност лице, а за

преназначаване/л. 57/.

В случая е достатъчно, че злополуката е станала в работно време и по повод на действия по уточняване на служебното ѝ правоотношение. Освен това, след като законодателят в разпоредбата на чл. 55, ал. 2 от КСО е признал за трудови дори злополуките, станали по време на обичайния път при отиване или при връщане от работното място, то на още по-голямо основание конкретната злополука, станала с К. следва да бъде приета за трудова. В този смисъл неоснователни са оплакванията за недоказаност на трудовата злополука с аргумент, че към момента на настъпването ѝ не е била подписана заповед за преназначаване на новата ѝ длъжност, в друг отдел при същия осигурител.

В практиката на ВАС при тълкуването и прилагането на нормата на чл. 55 от КСО се приема становището, че не следва строго ограничително да се изследват и квалифицират фактите, при които е настъпила злополуката, а същите да се анализират цялостно, всеобхватно и мащабно с цел тяхното обосноваване под действието на закона. В настоящия случай анализът на всички доказателства води до извод за настъпване на злополуката през време и във връзка с извършваната работа в интерес на организацията, от което следва, че са налице всички предвидени от закона материално-правни предпоставки за квалифициране на злополуката като трудова. Събраните в хода на административното производство доказателства са били достатъчни директорът на ТП на НОИ да се произнесе по съществуването на спора, като приеме, че е налице трудова злополука. Като е направил обратен извод, издателят на оспореното решение е постановил материално незаконосъобразен и необоснован акт, който следва да бъде отменен.

Спорът следва да бъде решен по същество, като се потвърди разпореждането на длъжностното лице по чл. 60, ал. 1 от КСО, с което злополуката е призната за трудова. В случая, след отмяна на решението на директора на ТП на НОИ е приложима разпоредбата на чл. 173, ал. 1 от АПК, тъй като органът в чиято оперативна самостоятелност е преценката, дали злополуката следва да се квалифицира като трудова длъжностното лице по чл. 60, ал. 1 от КСО, е издал законосъобразен акт. Незаконосъобразен е актът на контролиращата административна инстанция – Директора на ТП на НОИ, който е издаден по жалба на ТД на НАП - С. срещу разпореждането за признаване на злополуката за трудова. Затова решението на директора на ТП на НОИ следва да се отмени, а актът на длъжностното лице по чл. 60, ал. 1 от КСО - да се потвърди.

При този изход на спора съдът намира за основателно искането на жалбоподателя за присъждане на направените по делото разноски, които са своевременно поискани, реално направени и доказани по основание и размер. Следва ТП на НОИ С.-град да бъде осъдено да заплати на Л. К. К. направените по делото разноски в общ размер на 1000 лева, представляващи адвокатско възнаграждение.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. второ от АПК, вр. чл. 173, ал. 1 от Административен съд София – град, III отделение, 78-ми състав

РЕШИ

ОТМЕНЯ по жалба на Л. К. К., ЕГН [ЕГН], чрез адв. Р. Г. - САК, Решение № 1040-21-125/08.03.2024г. на Директора на ТП на НОИ С. – град, с което е отменено Разпореждане № 34017/31.01.2024г. на длъжностно лице по чл. 60, ал. 1 от КСО при ТП на НОИ С.-град и вместо него постановява:

ПОТВЪРЖДАВА Разпореждане № 34017/31.01.2024г. на длъжностно лице по чл. 60, ал. 1 от КСО при ТП на НОИ С.-град, с което е прието, че декларирана злополука с вх. № 5101-21-127/30.01.2024г. от осигурителя ТД на НАП - С., осъществена на 16.01.2024г., се приема за трудова по чл. 55, ал. 1 КСО.

ОСЪЖДА Националния осигурителен институт да заплати на Л. К. К., сумата от 1000 лв., представляващи разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

Съдия: